

Solia 1888 - un lăstar dintr-un pământ uscat

Luni, 1 mai 2006

Gili Cârstea

Mulți din poporul nostru s-ar bucura să vadă solia neprihănirii lui Hristos prezentată ca un concept științific riguros, o ecuație bine formulată, o descriere completă, cu introducere, cuprins și încheiere, a cărei strălucire să frapeze, să convingă și să uimească prin noutate, valoare, forță. Nu de puține ori am fost somat să expun solia 1888 în câteva cuvinte, dar totdeauna interlocutorii au fost dezamăgiți – ei ori spuneau că nu este nimic nou față de ceea ce deja știau, ori nu vedeau nimic valoros sau important în ea, ceva care să le schimbe radical viziunea despre taina evlaviei.

Cred că așa și trebuie să fie. Nimeni nu poate admira edificiul magnific al soliei 1888 fără ca mai înainte să cunoască din studiu personal fiecare componentă, fiecare modul, fiecare detaliu al luptei care a dus la ridicarea lui. Solia 1888 este o împletire de aspecte ale adevărului, aparent izolate și fără legătură, plantate în infrastructura istorică a luptei prin care ele au fost descoperite și acceptate, și care încep să-și demonstreze puterea abia când sunt descoperite inimii de lucrarea personală a Duhului Sfânt.

Este la fel ca și în cazul nașterii și lucrării Domnului Hristos pe pământ. Dacă un iudeu pios și sincer ne-ar cere astăzi să-i descriem în câteva cuvinte solia lui Isus Hristos, ce i-am putea spune despre ea? Ar trebui să începem de la Moise și de la toți proorocii, și am avea nevoie de mult timp să așezăm spusele Lui în contextul istoric al luptei în care El a fost împins de opoziția conducătorilor bisericii din acel timp. S-ar putea să concentrăm în câteva fraze anumite perle ale predicării Lui, dar ele ar fi cu totul lipsite de sens sau valoare pentru urechile lui. Este nevoie de o anumită dispoziție a inimii care să poată accepta că dintr-un pământ uscat se poate ridica un lăstar glorios.

Ca edificiul glorios al soliei 1888 să aibă un impact real asupra inimii cuiva, fiecare element al lui trebuie înțeles și apreciat prin studiu personal. Nu este un produs gata ambalat și distribuit la supermarket. Natura umană a lui Hristos, sanctuarul și scopul lui Dumnezeu pentru sufletul omenesc, ziua ispășirii și semnificațiile ei în marea controversă, rolul legii, originea biruinței lui Hristos asupra fiecărui păcat, caracterul lui Dumnezeu și adevăratele conflicte din marea controversă, natura păcatului, natura slavei lui Dumnezeu, moartea a doua și cauzele ei, unde și cum s-a făcut ispășire pentru păcat – toate acestea

sunt elemente vitale ale soliei 1888, iar ele capătă sens doar înțelese și văzute în conflictele pe care le-au declanșat în biserică atunci când Dumnezeu le-a trimis prin mesagerii Săi aleși.

Toate aceste componente trebuiesc adunate din vasta comoară de adevăr pe care cerul a ascuns-o în Biblie și Spiritul Profeției. Cele mai multe dintre ele au fost acoperite de molozul erorilor de interpretare și au nevoie de o lucrare de restaurare mai înainte ca strălucirea lor să impresioneze pe cineva. Acesta este rolul ambasadurilor lui Hristos.

Voi oferi astăzi un exemplu de o asemenea recuperare.

O componentă esențială a soliei 1888, în timp ce ea se dezvoltă în solia “celuilalt înger” din Apocalips 18, este rolul lui Dumnezeu în marile cataclisme planetare și lumina pe care evenimentele finale o aruncă asupra caracterului lui Dumnezeu. Deși este nevoit și acum să folosească limbajul violenței cu un popor imatur, Domnul a așezat câte o perlă prețioasă prin care atrage atenția urmașilor Săi asupra riscurilor folosirii unui asemenea limbaj. El clarifică și luminează concepțiile noastre greșite despre mânia lui Dumnezeu în cuvinte cât se poate de simple. Ascultați cum trece elegant de la concepția noastră de violență absolută față de cei răi la adevărul caracterului Său non-violent:

“În timpul nostru se manifestă față de Dumnezeu un dispreț ieșit din comun. Oamenii au atins un punct al impertinenței și neascultării care arată că acea cupă a nelegiurii lor este aproape plină. Mulți aproape au trecut dincolo de limita harului. Curând, Dumnezeu va arăta că El este cu adevărat Dumnezeul Cel viu. El va spune îngerilor: “Nu mai combateți pe Satana în eforturile lui de a nimici. Lăsați-l să-și aducă la îndeplinire ura lui de moarte împotriva copiilor neascultării; căci cupa nelegiurilor lor este plină. Ei au avansat de la o treaptă a răutății la alta, adăugând zilnic la fărâdelegile lor. Nu Mă voi mai amesteca să-l împiedic pe nimicitor să-și facă lucrarea” (RH, 17 septembrie 1901).

Aici este expusă în toată măreția ei frumusețea neprihănirii. Cum procedează Dumnezeul cel viu atunci când este batjocorit, insultat și lepădat? El le respectă dorința și nu Se mai amestecă în treburile copiilor Săi. Se lasă gonit, deși inima Lui este cuprinsă de moarte la vederea pericolelor care îi așteaptă. Aceasta este ceea ce noi numim “lucrarea Lui ciudată.” Când Dumnezeu este alungat din treburile oamenilor, nimic nu-l mai poate împiedica pe nimicitor să-și realizeze planurile. Paragraful imediat următor ne spune care sunt planurile lui pentru noi:

“Acest timp este chiar asupra noastră. Duhul lui Dumnezeu este retras de pe pământ. Când îngerul îndurării își strânge aripile, Satana își va realiza scopurile rele pe care le-a dorit de mult timp. Furtuni și uragane, război și vărsare de sânge – acestea sunt desfătarea lui și prin ele își adună el recolta.”

Acum urmează partea cea mai importantă, căci neînțelegerea acestui mecanism va crea cea mai disperată situație din istorie, iar poporul lui Dumnezeu, din lipsa cunoașterii neprihănirii lui Hristos, se va alia cu nelegiuiții în persecutarea lui Hristos reprezentat de urmașii Săi credincioși. Ascultați:

“Iar oamenii vor fi atât de perfect amăgiți de el, încât vor declara că aceste calamități sunt rezultatul profanării primei zile a săptămânii. De la amvoanele bisericilor populare se va auzi declarația că omenirea este pedepsită deoarece duminica nu este onorată așa cum trebuie. Iar oamenilor nu le va trebui un mare efort mental spre a crede așa ceva. Ei sunt conduși de vrăjmașul, și astfel ajung la concluzii cu totul false.”

De ce oare “oamenilor nu le va trebui un mare efort mental spre a crede așa ceva”? Deoarece bisericile, toate bisericile, au predicat ani de zile că Dumnezeu este la originea dezastrelor și nimicirilor planetare, începând cu potopul și terminând cu focul final. Dar toți aceștia, învățați și învățători, sunt “conduși de vrăjmașul” și nu pot ajunge decât la concluzii false despre originea actelor de nimicire.

O asemenea perlă, așezată în edificiul măreț al soliei 1888, face să strălucească frumusețea neprihănirii lui Hristos, și o prezintă “în legătură cu legea.” Cei care primesc explicația cerului descrisă în aceste paragrafe vor fi pregătiți pentru două misiuni vitale: Vor putea chema rămășița la rațiune, când aceasta se scufundă într-o subtilă închinare la Baal, și vor putea avertiza lumea să se ferească de vinul Babilonului, un amestec amețitor de limbaj scripturistic și știința demonilor.

Se apropie vertiginos zilele când, la amvoanele noastre, mulți vor sta cu făclia profeției false aprinsă de la torța demonică a lui Satana (TM 407), iar cei mai mulți vor fi extaziați de frumusețea ei cerească.

Împotriva unei asemenea amăgiri puternice, doar cei care și-au fortificat inimile cu solia neprihănirii lui Hristos vor sesiza depărtările fine de la adevăr și vor găsi forța să se împotrivescă.

Solia 1888 este și ea tot un lăstar dintr-un pământ uscat, dar măreția ei se va dovedi în clasa de oameni care vor fi dispuși să primească neprihănirea veșnică în suflet chiar cu prețul pierderii lor veșnice.